WASHINGTON D C

СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVIII. Ч. 244. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 20-го ЖОВТНЯ 1950. — No. 244. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, OCTOBER 20, 1950. VOL. LVIII.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном — Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewehere

АМЕРИКАНСЬКІ ПРИСТАНІ БЕРЕЖЕНІ НА ВОЄННИЙ ЛАД

Вашинґтон, 18 жовтня. — Президент Труман покористувався новим законом, підписаним 9 серпня 1950 р. і передав прибережній сторожі владу для забезпечення американських портів проти пачкування атомових бомб і проти підривних діянь. „Оцим стверджую, що безпеченство Злучених Держав є загрожене внаслідок підривних діянь" — сказав президент у своїм розпорядку.

Розпорядок дає право прибережній сторожі над усіми кораблями, які припливають на американські води і над персоналом таких кораблів, як теж над людьми, що працюють на воднім фронті. У відповідь на доручення президента прибережна сторожа в Ню Йорку видала оповістку, що під теперішню пору буде виповнена обмежена програма безпеченства. Портовий капітан, яким може бути кожний член прибережної сторожі, може недопустити кожного чоловіка до вступу на корабель, а теж не дозволити вивантажити корабель якимнебудь набором, який, на його думку, може бути небезпечним для країни. Залоги й офіцери американських торговельних кораблів можуть дістати наказ постаратися за спеціяльні дозволи на вступ на корабель. — Хто ломить оці постанови закону може бути притягнений до відповідальности і бути покараний тюрмою до десяти років і грошевою карою до $10.000.

ДЮЇ КАЖЕ, ЩО ДЕМОКРАТИ ЗІБРАЛИ $200,000 НА ЗАПЛАТУ ДОВГІВ РУЗВЕЛТА

Нюбурґ, Н. Й. — Губернатор Тома Е. Дюї, який обіцяв винагородити заступника губернатора Джозефа Р. Генлі, якщо він відтягне свою кандидатуру в користь Дюї, вийшов з закидом на Демократичну партію, що вона постаралася заплатити довги Френклина Д. Рузвелта в 1928 р. у висоті $200,000, щоб спонукати його кандидувати на губернатора Ню Йорку в тому часі, коли Ал Смит кандидував на президента. Довги заплатив недавно померший Джан Раскоб. Це були Рузвелтові зобовязання для вивінування діточої санаторії на поліо в Ґат Спрінґс, в Аркансо. Дюї покликався на книжку Джеймса Фарлі в цій справі. Є це відповідь Дюї на використовування листа Генлі для закиду підкупства, щоб прочистити дорогу до поновної кандидатури Дюї. Сенатські кола у Вашинґтоні хочуть урядово провірити закиди з листа Генлі.

СЕНАТ ПРОВІРЮЄ ВИСИЛАННЯ АМЕРИКАНСЬКИХ ТОВАРІВ ДО КОМУНІСТИЧНОГО КИТАЮ

Вашинґтон. — Після того, як один корабельний капітан посвідчив, що американський корабель завіз сталеві плити і електричні дручки до комуністичного Китаю в серпні б. р., заповіджено сенатську провірку над постачанням Америки товару до тої країни. Фред Райлендер, капітан корабля Флайінґ Клавд, посвідчив теж, що він пробував завезти до Китаю 6,000 барилок кокосової оливи до смарування машин, одначе представник корабельної фірми Ізбрандсен Стімшіп Компані в Йокогама, в Японії, сказав йому, що треба це залишити, бо повстали якісь непорозуміння. Капітан каже, що він мав дозвіл на перевіз цих товарів від належних урядовців і від військових офіцерів в Японії.

ПОЯВИЛИСЯ ВИВІСКИ НА СХОВКИ ПЕРЕД БОМБОЮ

На деяких будинках в дільниці Мангаттан у Ню Йорку появилися вже таблиці з латинською буквою „S" і з англійським написом „Поблик Шелтер" та зі стрілками, які вказують, куди бігти для захорони перед атомовою бомбою, або для шукання першої допомоги після нападу. Будинки, зазначені як сховки, мають уже відповідне місце для приміщення людей і відповідні засоби для першої помочі раненим. Крім таких будинків, яких досі приладжено 90 для згаданих цілей, можна буде використати ще підземні залізниці — „собвеї" — на сховок перед наслідками радіювання атомової бомби. Директор цивільної оборони, Артур Валандер, сповіщає, що праця над пристосібленням будинків для оборонних цілей іде дальше. Таблиці з вказівками мають чорнобілу краску. Вивіски на будинках вказують, кільки осіб може найти сховок у цьому місці.

КОЛИШНІЙ ВОЯК ПРИЗНАВСЯ ДО ШПИГУНСТВА В КОРИСТЬ РОСІЇ

Ню Йорк. — Давид Ґрінґласс признався сьогодні у федеральному суді до передавання тайних урядових оборонних інформацій для вжитку Росії підчас війни. Ґрінґласс це колишній сержант армії, який працював в Лос Аламос, у стейті Ню Мексик, де находиться установа для виробу атомової бомби. За такі інформації йому грозить кара смерти, одначе серед судових кол втримується поголоска, що він має стати урядовим свідком проти інших шпигів, а в тому випадку кара може бути зменшена. Суддя Вилйем Бонді відложив вимір кари до 4 грудня.

Ґрінґласс був арештований 16 червня за співпрацю з Гері Голдом з Филаделфії, який признався до шпигунства в користь Росії тим, що передавав російським шпигам документи, які відносилися до оборони Злучених Держав. За співпрацю з Голдом арештовано ще інших людей, а саме сестру Ґрінґласса, Етел Розенберґ і її чоловіка Юліюса. Дальше обвинувачені ще Мортон Собел і Анатоль Яковлев, давніший російський віцеконсул в Ню Йорку, який одначе втік до Росії.

В АМЕРИЦІ

● **Давніший шофер посадника** О'Двайера в Ню Йорку, Джозеф Бойл, мусить зрезиґнувати зі свого становища заступника комісаря поліції на жадання теперішнього директора поліції Томи А. Морфі. — Бойл дістав це становище на прощанні з О'Дваєром.

● **У Джерзі Ситі ухвалено** міський розпорядок про обов'язкову реєстрацію комуністів. Як мотив до такої ухвали подано, що комуністи представляють чужинецьку силу.

● **Прийняли німців і японців** до Світового Медичного Товариства на зібранні в Ню Йорку. Протест проти цього заложили жидівські делеґати кількох країн.

● **Забрав нових марок** вартости дол. 600,000 Гаролд Ф. Амброз, колишній спеціяльний асистент головного постмайстра в Вашинґтоні. — Федеральна велика лава присяжних суддів поставила його в стан обвинувачення.

● **Підроблених американських** долярів вживають італійські комуністи для пропаґанди, як це виявив департамент стейту. Урядовці кажуть, що банкноти наслідувані незручно і їх можна легко пізнати.

ПІСЛЯ ІСТОРИЧНОЇ ЗУСТРІЧІ З ГЕН. М'АРТУРОМ на острові Вейк на Тихому Океані, президент Труман вернувся до Вашинґтону, де його зустріли на аеродромі секретар оборони ген. Джордж С. Маршал та державний секретар Дін Ачесон. Зліва стоїть президентів дорадник Аверел Гаримен. В поворотній дорозі президент Труман був зупинився в Сан Франсиско, де виголосив промову про американську закордонну політику.

ПЛЯНИ ПРЕЗИДЕНТА ДЛЯ ЗАБЕЗПЕКИ ДАЛЕКОГО СХОДУ

Вашинґтон, 18. жовтня. — Негайно після повороту президента Трумана з його подорожі на остров Вейк і після виголошення промови у Сан Франціско, він кинувся до праці для відбудови Кореї. Негайно після зібрання Конґресу 27 листопада Труман має предложити суму видатків на цю ціль, а теж на інші цілі, про які він згадував у своїй промові, щоб відвернути азійські народи від російського комунізму і приєднати їх для демократичних Західних ідей. Ці пляни мали б бути здійснені під опікою Об'єднаних Націй, а Злучені Держави мали б постачати велику частину фондів на їх сповнення. ОН мали б теж втримувати на Далекому Сході свою армію для забезпеки перед комуністичною аґресією. У цій справі, як звідомляють з оточення президента, прийшло до повного порозуміння між Труманом і ген. Доґлесом МекАртуром.

Без огляду на світові інтереси Америка мала б утримувати більшу армію у своїх базах для забезпеки Пацифіку, хоч Америка не буде посягати по чужі землі. Злучені Держави мають теж вислати негайно зброю й воєнні матеріяли до Індо-Китаю на допомогу Франції й союзникам з Вєтнаму, одначе американська армія не піде туди для поборювання китайських комуністів. Як стримати цю нову загрозу на Далекому Сході, над цим ідуть тепер студії в департаменті стейту.

КОМІТЕТ О.Н. ПРИЙНЯВ АМЕРИКАНСЬКУ РЕЗОЛЮЦІЮ ПРОТИ АҐРЕСІЇ

Лейк Соксес, 19. жовтня. — Політичний Комітет Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, в якому заступлені всі члени цеї світової орґанізації, прийняв вчора пункт за пунктом і величезною більшістю голосів американську резолюцію щодо повновластей для Генеральної Асамблеї діяти негайно проти аґресії, якщоб Рада Безпеки була перешкоджена в такій акції совєтським правом спротиву. Кожна точка американської пропозиції була прийнята в Комітеті більше ніж двома третіми голосів, що запевняє її теж перемогу в Генеральній Асамблеї. Делеґати поодиноких націй вважають, що ця резолюція, відома під назвою „Акції Об'єднаних Націй в користь миру", матиме історичне значення не тільки для самих Об'єднаних Націй, але й для дальшого розвитку подій в світі. Надаючи Генеральній Асамблеї окремі повновласті для акції проти кожного аґресора та без загрози рішального совєтського спротиву, вигляди на вдержання миру серіозно збільшуються, бо після досвіду в Кореї аґресор два рази подумає, заки почне нову війну. Стверджується, що якби не припадок, що з вибухом війни в Кореї совєтський представник був відсутній в Раді Безпеки, бойкотуючи її, щоб в той спосіб добитися допущення до неї представника комуністичного Китаю, до акції Об'єднаних Націй в Кореї було би ніколи не дійшло і ціле положення в Азії, а з цим і у світі, було б виглядало сьогодні далеко інакше і не в користь миролюбних країн.

МОБІЛІЗАЦІЯ В СХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ

Бонн, Німеччина, 19. жовтня. В колах західно-німецького уряду стверджується на підставі достовірних джерел, що в совєтській зоні вже формується комуно-німецький генеральний штаб для встановлення та переведення мобілізаційних плянів для молодих людей, що мають бути покликані на вишкіл в рямках прикритої маскою поліційних уніформів комуно-німецької армії. В західно-німецьких урядових і публичних колах переконані, що Совєти раніше або пізніше почнуть за посередництвом цеї армії аґресію на Західну Німеччину.

НІМЕЦЬКІ ГЕНЕРАЛИ ПЛЯНУЮТЬ СВОЮ УЧАСТЬ В ЗАХІДНІЙ ОБОРОНІ

Франкфурт, 19. жовтня. — Від часу, як західні великодержавні міністри на нарадах в Ню Йорку минулого місяця рішили продовжувати заходи для включення Німеччини в західно-европейську оборону, в Німеччині, зокрема в колах колишніх професійних військовиків, живо обговорюється та обдумується пляни організації такої німецької участи. Хоча під цим оглядом німці ще не дістали жадної конкретної пропозиції, проте вже тепер висувається цілий ряд можливостей. Раніше ці справи були монополем організації „Брудершафт", яку вважається під впливом колишніх націстів. — Тепер, натомість, виринула інша група генералів з ген. Шверіном на чолі, який є теж дорадником канцлера Аденауера в справі безпеки. Крім нього, говориться теж про генералів фон Фітінґгофа-Шіля, ген. Гойзінґера та ген. Шпайделя й інших, як про майбутніх організаторів і командантів нової німецької армії. В першу чергу мали б бути зорганізовані модерні піхотні і панцерні дивізії. Авіяція мала б бути обмежена тільки до малих розвідочних з'єднань для користування артилерії.

● **Колишній югославський** король Петро виїхав з Лондону на відвідини до Злучених Держав.

ОЦІНКА ПРОМОВИ ТРУМАНА В ДИПЛОМАТИЧНИХ КОЛАХ

Вашинґтон. — Хоч у промові президента Трумана у Сан Франціско нема нічого незвичайного, то вона матиме великий вплив закордоном, як це заповідають дипломати, що перебувають у столиці. Вона може мати велике значення для приєднання азійських народів і тому „Голос Америки" передає її постійно, як ніч так день, в різних мовах аійських народів. Загальне переконання таке, що президент „застрілив кілька заяців одним махом". Заповідь негайної відбудови Кореї зверне увагу голодних народів, а обіцянка швидкого миру з Японією дасть японцям надію на самостійне життя. Новістю у промові був філософічний підхід до зясування комунізму. Це перший раз названо совєтський похід на поневолення світу „комуністичним імперіялізмом" і „новим колоніялізмом" для зрозуміння неосвідомлених народів. Теж порівняння комуністичної революції з американською буде мати свої наслідки серед думаючих людей.

ГРЕЦІЯ ВИСИЛАЄ 5,000 ГІРСЬКИХ ВОЯКІВ ДО КОРЕЇ

Вашинґтон. — Грецький амбасадор Атанас Політіс виявив, що яких 5,000 добровольців у Греції зголосилися на війну до Кореї. Вони вже перейшли вишкіл і поїдуть туди 5 листопада. Амбасадор сказав, що саме тепер ведеться листування з кватирою ген. МекАртура над їхнім призначенням як боєві частини.

ЗАПЕКЛІ БОЇ ЗА ЧЕРВОНУ СТОЛИЦЮ В КОРЕЇ

ЧЕРВОНІ КИДАЮТЬ ВСІ СВОЇ РЕЗЕРВИ НА ОБОРОНУ ПЙОНҐЯНҐ. — УСПІХИ АЛІЯНТІВ НА ВСІХ СЕКТОРАХ ФРОНТУ

Токіо, 19. жовтня. — Аліянтські війська, що підійшли до комуно-корейської столиці з трьох боків, натрапили на запеклий спротив ворога, що кинув до оборони всі резерви і намагається припинити похід аліянтів. Найзавзятіші бої розгортаються на південь і на схід від міста. Головна квартира американської Восьмої Армії сьогодні вранці повідомила, що два полки Кавалерійської Дивізії вже увійшли до червоної столиці, тоді як південно-корейська Перша Дивізія підійшла до неї вже на три милі, а непотверджені повідомлення додають, що південно-корейські патрулі здобули місцевий аеродром. З усіх повідомлень виходить, що розпачливі спроби червоних перемінити Пйонґянґ в корейський „Сталінґрад" мають малі вигляди на успіх і досі похід аліянтів тільки дещо сповільнено, але не припинено. Вміжчасі, американська 24-та Дивізія, що бореться на лівому крилі Кавалерійської, несподіваним маневром завернула дальше на схід, залишила за собою місто Черйонґ та здобула місто Чіннампо, столичний порт на східному побережжі, відгороджуючи всі комуністичні сили, що залишилися в південно-східному куті півострова Онджін. Інші з'єднання тої дивізії переправились через річку та здобули місто Кйомпо і наступають на столицю тепер вже теж з південного заходу. На півночі здовж східного побережжя південно-корейські війська посунулись вчора дальших пість миль від здобутого промислового центру Гамгунґ, здобуваючи важливий аеродром на північний схід від цього міста. Тоді, як в районі Пйонґянґ комуністи ще пробують організувати спротив, їхні оборонні сили на всіх інших фронтах є вже до краю вичерпані і не творять жадної серіознішої перешкоди для походу аліянтів. Теж і в самому районі Пйонґянґ мало б бути ще тільки около 20,000 комуністичних військ. Стверджується, що комуністів є вже багато більше в полоні, ніж на фронті. Протягом останніх 24 годин взято в полон дальших 5,000 комуністичних вояків, — збільшуючи загальну кількість полонених до 70,000. Сильні з'єднання аліянтської авіяції продовжували вчора нищити воєнні об'єкти ворога на фронті і в запіллі.

ЧЕРВОНІ ВЖЕ ПРИЗНАЮТЬСЯ ДО ПРОГРАНОЇ ВІЙНИ

Сеул, Корея, 19. жовтня. — Тут переловлено радіопромову комуно-корейського премієра Кім Іль Сунґа, в якій він признається вже до програної війни та звалює вину за це на корейців, зокрема на військо, що „не розуміли і не застосували принципів комунізму". — Він закликав комуністичні війська, щоб при втечі, яку він називає відступом, не залишали зброї і воєнного устаткування.

ВИШКОЛЕНІ МОСКВОЮ КИТАЙСЬКІ ОФІЦЕРИ КОМАНДУЮТЬ В КОРЕЇ

Сеул, 19. жовтня. — Інформаційна служба південно-корейського міністерства оборони стверджує, що велика кількість вишколених Москвою комуно-китайських офіцерів практично могла мати в руках контролю цілої комуно-корейської армії. Доказом цього наводиться факти, що величезна частина взятих в полон червоних офіцерів навіть не вміє говорити по-корейськи, тільки по-китайськи, як теж захоплено велику кількість уніформів і виказок китайських старшин, що їх замагазиновано після того, як їхні власники були перебрані за „корейців". З цих самих джерел стверджується, що в Манджурії живе около 5 мільйон. корейців і їх, правдоподібно, використається за базу для комуно-корейського уряду після прогнання його з Кореї, щоб на території Манджурії він міг знову зорганізувати „визвольну народну армію" та почати знову аґресію на Корею, як тільки з неї будуть відкликані війська Об'єднаних Націй.

ФРАНЦУЗИ ЕВАКУУЮТЬ ДАЛЬШІ ПОСТИ В ІНДО-КИТАЮ

Сайґон, Індо-Китай, 19. жовтня. — Під напором в'єтмінґських комуністичних партизанів Го Чі Мінга, зорганізованих, вишколених і озброєних протягом літа в Китаю, французькі війська евакували ряд дальших своїх постів, головно пост Донґданґ, що мав важливе значення для прикордонного французького гарнізону. Війська були відкликані правдоподібно до фортеці Лянґсон, 15 миль на південний схід, куди раніше відкликано війська теж з інших прикордонних постів. Вміжчасі розвідка стверджує, що китайські комуністи на швидку руку добудовують свою прикордонну залізничу сітку, щоб получити її з в'єтмінґською і тим вможливити безперервне постачання для комуністичних партизанів. — Французьке командування не скриває серіозности положення, алярмуючи Париж за дальшими підкріпленнями, як в людях так і в матеріялі. В цілому прикордонному районі проголошено гостре поготівля, в кожній хвилині сподіючись генерального наступу комуністів, що досі обмежувались тільки до партизанських виступів. Орган совєтської армії, — „Красная Звезда", сьогодні пише, що французи в Індо-Китаю опинилися в розпачливому положенні і покладають всі свої надії на американську допомогу, але комуністичний орган запевняє, що Америка „буде безсильна змінити вислід війни" в тій країні.

В СВІТІ

● **Ген. Стрейтмеєр,** командант американської далекосхідної авіяції, твердить, що аліянти завдячують свою перемогу головно абсолютній перевазі в повітрю. Якщо ворог був би мав відповідну повітряну силу, нас не було б сьогодні в Кореї.

● **Ген. Гойт Ванденберґ,** шеф штабу американських повітряних збройних сил, що відбуває тепер інспекцію американської авіяції в Европі, прибув до Риму.

● **В Німеччині** військовий суд засудив на досмертне ув'язнення вояка Вилйємса з Тексас за те, що він задушив одну німецьку дівчину.

● **Пол Гофман,** колишній адміністратор Пляну Маршала та дорадник президента Трумана, відбув в Лондоні конференцію з премієром Атлі.

● **Югославський уряд** видав заклик до населення, щоб воно збирало і щадило все, що може придатися на корм для худоби, щоб рятувати скот перед загрозою голоду в зимі. Над країною висить грізне марево голоду для людей і скоту, з огляду на велику посуху в цьому році. Америка пообіцяла „всю можливу" допомогу.

● **Австралійський уряд** продовжує в парляменті інтензивні заходи для переведення закону про заборону комуністичної партії.

● **З доручення грецького короля** подаровано кару 21-літній дівчині з Кипру, засудженій на кару смерти минулого року за співпрацю з комуністами та помилуваній, зі зміною кари на досмертне ув'язнення, в наслідок британської інтервенції.

СВОБОДА SVOBODA

українській щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
В Джерзі Сити і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$12.00	One year	$12.00
На пів року	$ 6.50	Six months	$ 6.50
На три місяці	$ 3.50	Three months	$ 3.50
Число з понеділка (з англійською частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	$ 3.00	One year	$ 3.00
На пів року	$2.00	Six months	$ 2.00

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ТРУМАН ПРО МИР І ДВІ РЕВОЛЮЦІЇ

Президент Труман, хоч не відкрив у промові, виголошеній в Сан Франсиско, усіх тайн своєї розмови з ген. МекАртуром, проте сказав багато такого, що повинно мати далекосяглі політичні наслідки.

Як легко завважити, промова була звернена в першу чергу до народів Азії. Президент хотів їх перестерегти перед „фальшивою комуністичною революцією", яка „є сьогодні найбільш реакційним рухом у світі" та несе їм загрозу „стати кольоніяльними невільниками нового імперіялізму". Тій „фальшивій революції" през. Труман протиставив „американську революцію", якою живе американський нарід по сьогоднішній день. „Історія нашої країни", казав президент, „почалася від революційної ідеї—ідеї людської свободи і політичної рівности"; „з цею ідеєю ми звертаємось до усіх народів як з відповіддю на тиранію міжнародного комунізму".

Як бачимо, президент Труман представив народам Азії до вибору дві революції й дві ідеї: комуністичну, на прикладі Росії, та демократичну, на прикладі Америки. Це він доповнив заявою, що Злучені Держави не шукають ні в Азії, ні деінде в світі, ніяких привілеїв, ні територіяльних надбань, ні не думають про ніякий економічний імперіялізм, ні навіть не хочуть предкладати народам якихось готових плянів щодо їх майбутнього, а є за те, щоб кожний нарід сам стелив собі шлях до кращого майбутнього в такий спосіб, який вказує йому його геній. То тільки в комуністичній системі, казав президент, Росія мусить всюди панувати. През. Труман представляв на прикладі Злучених Держав, до якої сили і добробуту може дійти нарід, який держиться тих „революційних ідей", з яких зродились свобода і незалежність цеї країни. Неначе у відповіді на комуністичну фальшиву пропаґанду в Азії през. Труман згадав і за те, що повинен дістати селянин і робітник у вільній і демократичній країні, а чого йому ніколи не дасть комуністична диктатура, ні „новий кольоніялізм—совєтської подоби". Зазначуючи виразно, що Корея повинна бути—соборна, незалежна та демократична, през. Труман дав до зрозуміння, як американський нарід глядить на розвязку подібних питань в Азії, якщо там має настати тривкий і справедливий мир.

Говорячи про мир і Совєти як найбільшу перешкоду до світового замирення, президент Труман звернув увагу на Об'єднані Нації як міжнародну установу, створену для миру. Він сам подбав, щоб відкликано оперну виставу в Вор Меморйел Опера Гавз, щоб таким чином він міг промовити з цього самого місця, де тому п'ять років народились Об'єднані Держави, як найвища міжнародна установа для справ миру. Президент хотів відзначити, що тепер про мир і світові конфлікти мають рішати представники усіх націй, а не вибранці, самі великі потуги, чи тільки одна з них. „Хай це буде ясне, як кришталь для усіх, що ми не маємо ніяких аґресивних плянів в Кореї, ні в ніякому іншому місці, на Далекому Сході чи денебудь інде", підкреслив президент щераз, щоб тим сильніше зареаґувати проти совєтської пропаґанди про „американський імперіялізм". Але, як ідеться про Совєти, то їм треба не словами, але ділами доказати, що вони відступають від політики аґресії та імперіялізму, казав Труман.

Промову президента передано в 26 мовах по цілому світі через „Голос Америки", але головну вагу покладено на те, щоб вона дісталась до Росії.

Загрожений Індо-Китай

Останні вісті виявляють, що французька команда залишила 250 миль території Індо-Китаю, положеної на пограниччу Китаю, віддаючи ці землі на ласку провідника тамошніх комуністичних повстанців Ветмінга, звісного теж під іменем Го-Чі-Мінг. Майже всі пограничні міста в північній частині країни Ветнам евакуують французи, ветнамці і націоналістичні китайці. Недавно були вісті, що 5,000 французького війська піддалося повстанцям. Разом, як досі відомо, повстанці забрали 15 тисяч французького війська, складеного з французів, членів Чужинецького Леґіону і марокканців.

Це, що діється в Індо-Китаю не менше серіозне від корейської справи. В Індо-Китаю французи вели від чотирьох років під'їздову оборону проти комуністів і мали надію на перемогу. Після невдачі комуністів у Кореї наїзди комуністичних військ зросли до небувалих розмірів, а спосіб їхнього воювання вказує, що вони дістали повну допомогу в устаткуванні й вишколі від сусіднього комуністичного Китаю. Дотеперішня підпільна війна перемінилася несподівано в одверту війну.

Французи втримують там більше правильного війська ніж мають у себе вдома. Французька армія в Індо-Китаю потерпіла теж пропорціонально більші втрати, ніж потерпіла Америка в корейській війні. Це вказує, що комуністична виправа на Індо-Китай була добре підготована, особливо щодо зброї, яку доставив комуністичний Китай. Тепер так виглядає, що совєти, понісши поразку в Кореї, пробують при допомозі комуністичного Китаю всадовитися на іншому місці, себто на східно-азійському побережжі, щоб звідтам продовжати підбій цілої Азії.

У міжчасі Франція вела переговори з Америкою в справі постачання зброї. Переговори йшли поволі, бо Франція не хоче погодитися на озброєння Німеччини. Саме оця проволока може багато заважити на дотеперішніх оборонних плянах Західних Держав. Якщо Франція потерпіла б цілковиту поразку в Індо-Китаю, не є виключене, що французькі комуністи піднесуть голову в себе вдома і стануть загрозою теперішньому демократичному французькому режимові. Загроза тимбільше поважна, що по комуністичних виборах у Східній Німеччині Москва може почати здійснювати аґресивні пляни супроти Західньої Европи.

Минулої війни Великобританія була загрожена повстанням в Індії. Щоб недопустити до справжньої війни Індії проти Британії, британський уряд обіцяв індійцям самостійність після війни. Індія справді успокоїлася. Це на тодішній час врятувало Англію. Подібне положення заіснувало тепер у французькім Індо-Китаю. Там Франція дала свою згоду на зорганізування окремого автономного уряду під правлінням цісаря Бао Дай. Цьому цісареві Франція дає допомогу, на яку її стати, включаючи й військову. Та заповідь автономії не тільки не стримала сусідніх китайських комуністів від походу проти Індо-Китаю, але ще й заохотила їх до приспішення наступу, бо їм так само легко агітувати проти цісарської влади, як проти „західного імперіялізму", тобто проти Франції. Це, що Франція обіцяла Індо-Китаєві, нікого не вдоволило. Тому доражують Франції завернути з дотеперішнього колоніяльного режиму на автономний і замість цісарської влади погодитися на виборну-демократичну владу під опікою Об'єднаних Націй. Якщо б до цього дійшло, тоді О. Н. мали б в Індо-Китаю сповнити завдання, подібне до завдання в Кореї. Тоді теж і Злучені Держави могли б дати більшу допомогу.

М. Приходько
Торонто, Канада.

ХТО ПІДКЛАВ БОМБУ?

„Діпісти-терористи підклали бомбу під український робітничий дім в Торонто". Так звучить найбільший заголовок на чоловій сторінці червоної газети „Українське життя" (ч. 41) в Торонті, з дня 12 жовтня ц. р. В підзаголовкові тої провокаційної редакційної статті написано: „Плянували масове вбивство матерів і дітей". А дальше — те що звичайно пише московська преса про ДП.

На іншій сторінці цього числа, заголовок, якого прикрашено опоетизованим в Канаді, невинним кленовим листком (замість кров'ю налитої зірки) — другий величезний заголовок: „Члени військової управи і організатори СС дивізії Галичина в Канаді". Під ним слідує майже на цілу сторінку стаття в тому ж, московському тоні. На вулицях Торонто московські слуги роздають листівки. В тій листівці, написаній англійской мовою, в тому ж провокаційному тоні вміщено серію світлин, що характеризують невинну працю комуністичного дому; танцювальний, музичний і хоровий гуртки, школу для дітей і т. п. Нічого там не сказано про фактичну підривну роботу того осередку. Більше того, комуністи пишуть там, що вони мають... щоб Ви думали? Церкви! Такі невинні ягнята, — тільки співають, учаться танцюють і моляться Богу в церквах!?

Трапилася знаменита нагода до всього того писання: Під стіною комуністичної „святині" вибухла бляшанка, начинена цвяхами, що уламками розбитого шкла легко поранила кількох рядових „проґресивних". Головачів у залі не було тоді. Так насправді виглядає „масове вбивство матерів і дітей". Нажаль деякі англомовні газети безкритично передруковують ці провокативні інформації.

В старому римському праві написано, що злочинство завжди робить той, кому воно приносить користь. Немає підстав інакше думати і в цьому сензаційному випадкові. Мета цієї злочинної провокації ясна: треба за всяку ціну скомпромітувати в очах публічної опінії ДП; поставити ще раз перешкоду в справі іміґрації дивізії Галичина; представити „проґресивних" в ролі покривджених оборонців демократії і якось підмалювати подзюбану віспою канадійську креатуру Йосипа Віссаріоновича, затримати навколо неї якось тих обурених, що вже починають розуміти поступово справжній зміст „проґресивних ідей". Число їх серед українців Канади зменшилося після приїзду ДП з 18 до 12 тисяч. Не дарма в редакційній статті підкреслено:

„У відповідь цим злочинцям українські робітники і фармери ще міцніше згуртуються довкола своїх проґресивних товариств, довкола своєї святині (так і написано: святині!) — Українського Робітничого Дому, на який підняв свою закривавлену руку виродок, проклятий родом людським". Заключне підкреслення звучить так:

„Вчинок кривавих есесівців (це тих, що є в Англії, а не в Канаді — М. П.), викликав велике обурення серед торонтонців і буде осуджений широкими колами канадійського народу".

Ось у цих двох думках виразно виявляється мета провокативного задуму і зайве підтвердження згаданої засади римського права. Такого вчинку не міг зробити ні один національно свідомий українець, а лише той, хто хотів діяти з провокаційною метою **на користь комуністам.**

Ще в Ялті, в той час коли аліянти повинні були розв'язувати найневідкладніші стратегічні проблеми, Сталін поставив на порядку денному питання про обов'язкове повернення до СССР всіх ДП. Він був більш передбачливий ніж аліянтські урядовці, які пізніше допомагали совєтським репатріяційним комісіям, примусово повертати совєтських громадян на „родіну" — на каторжну працю й смерть. Сталін боявся, що ті люди підуть у світ і понесуть йому правду про „робітничий рай", боявся, що вони послаблять його п'яту колону.

Коли правду про СССР знатимуть люди закордоном, а населення СССР довідається, що воно є жебраками в порівнянні з робітниками й селянами західного світу, ґрунт під ногами Сталіна захитається.— Тому знищено або ізольовано: понад 10 тис. кол. службовців проданої манджурської залізниці; совєтських вояків, що воювали проти ген. Франка в Еспанії; канадійських і інших комуністів, що поїхали на сталий побут в СССР та навіть нещасних „остарбайтерів", що були репатріовані з Німеччини.

Така доля зустріла б звичайно і „товаришів" з торонтонської „робітничої святині". в батьківщині світового пролетаріяту.. Але вони не їдуть туди. Вони віддають перевагу атрибутами „капіталістичної неволі": власному будинкові з м'якими фотелями, килимами і рефрижираторам; комфортабельному авто з радіоприймачем; і банковому конто, на якому складено доляри з „кривавого Вол-стріту". Ні, вони не поїдуть до „батьківщини соціялізму"! Вони вибрали інший шлях: сьогодні вони їстимуть білий хліб з маслом і користуючись свободами демократії, безкарно промощуватимуть шлях Москві до Канади. А за те завтра, якщо Москва переможе, вони будуть скручувати дротом руки і стріляти в потилицю оборонцям справжньої демократії. І знову сидітимуть на м'яких, ще вигідніших кріслах. Помиляєтеся панове сталінці! Постріляєвши в потилицю тих, що дали вам добробут і волю на ваші темні, провокативні діла, ви підете слідом за ними, а в кращому випадку — на будівництво шляхів через Аляску. Тими шляхами, на ваше місце, прибудуть нові пани американського континенту з Московської, Тульської і Калужської областей, — вони проміняють свої лапті на ваші рефрижіратори і комфортабельні автомашини.

Сьогодні, за блискучими вітринами „робітничих святинь" в Канаді й Америці розкладено привабливі ілюстрації і пропаґандиві (спеціяльно для закордону) видання, що ілюструють „щасливе життя в СССР". Там не знайдете навіть натяків про те, що 1937-38 року 9,439 українських робітників і селян постріляно у місті Винниці і ночами закопано в парку культури й відпочинку.

(Докінчення на стор. 3-тій)

СЛАБА ЗБРОЯ

Серед пеанів на честь американського командира ген. Доглеса МекАртура і геройської американської армії в Кореї, не брак теж і критики американських недостач у цій історичній кампанії. Наочний свідок боїв американської армії; кореспондент щоденника Ню Йорк Геральд Трибюн, Джозеф Алсоп, повернувши з Кореї домів, виявляє тепер „думки з нагоди повороту домів". Він признає, що цих думок забагато і вони є заважкі, бо вони в деяких моментах одушевляють, в інших потрясають і пригноблюють, одначе заключення домінує над усім, а це, що „відбудова сили Заходу буде далеко тяжчою ніж багато людей думає".

Фальшива „економія" у великій мірі є відповідальна за неоправдану американську слабість у боротьбі з найбіднішим совєтським сателітом. Цей найбідніший сателіт набавив багато турбот найбагатшій країні світу. „Водночас корейська війна виявила основні недостачі у підготові нашої військової машини" — каже Алсоп.

Ці недостачі коріняться в американській методі воювання, яка змагає до цього, щоб щадити людську силу уживанням велетенської сили зброї для паралізування й обезсилювання ворога, ще заки американська армія переходить до наступу. Ця метода була вистачальна для перемоги над розмірно малим ворогом, яким є північні корейці, одначе може бути невистачальною проти великого могутнього ворога. У першу чергу — каже Алсоп — треба звернути увагу на саму зброю, бо теперішня наша зброя не зробила належного враження в Кореї. Якщо Америка не має якоїсь тайної зброї, то теперішні тенки Шермана або поправлені тенки Першінга, чи ще ліпші Паттона тільки витримують напад російських тенків. Справжньою ефективною зброєю проти російських тенків показалися нові гармати Базука 3.5 калібру, якими орудує піхота. Ці кріси мають повно сили, щоб розбити великі російські тенки з усякої віддалі, одначе в майбутності треба виробити стріли Базука для знищення найсильніших танків, заки вони ще дістануться до „лисих ям". Це тільки зразок недостач у поборюванні тенків з землі.

Для нищення їх з повітря треба розбудувати спеціяльну тактичну повітряну силу, якої в нас недостає. Треба мати таку повітряну зброю, яка могла б знищити масову совєтську людську силу на суші, бо тільки в такий спосіб можна буде зрівняти чисельні сили Заходу зі Сходом.

Та хоч як великі є недостачі в імпресивній зброї супроти великого ворога, то ще більші недостачі являються у вишколі й організації армії, призначеної на переможний похід. Американський вояк мусить бути переконаний, що він має таку зброю, якої не має ніхто інший і що він мусить перемогти. Під цим оглядом наш вояк не мав належного освідомлення, бо тільки вишкіл відділів з-під руки ген. Валтона Вокера в Японії показався правильним. Ці відділи були належно витреновані до наступу в Кореї і це врятувало американську армію від багато несподіванок. Інші полки просто пропадали серед боїв тому, що були вишколені „замягко".

Крім згаданих недостач є ще інша, загальніша. При армії пізнати багатство Америки, бо кожний технічний сержант має своє авто - „джіп"; є уладжені багаті кватири в запіллі і загалом усяка вигода, яка можлива для життя серед военних небезпек. Одначе щедрі грошеві видатки не можуть запевнити перемоги нації, яка з півтора мільйона мужчин може зорганізувати тільки двадцять дивізій до боротьби з нацією, яка творить з такого числа аж вісімдесять дивізій. Якщо американська військова система, каже Алсоп, не буде в спроможності зорганізувати більше дивізій, повітряних груп і боевих залог на военних кораблях з кожних сто тисяч мужчин через сувору самодисципліну, то ми не вспіємо виграти війну і вдержатись як вільна нація.

Ще одно: Совєти, приготовляючи напад на Корею, не сподівалися вступу Америки до війни. Тепер вони чуються скомпромітованими, бо вони „втратили обличчя в Азії. Коли Совєти зазнали такого пониження, вони цього не стерплять. Вони цілком певно вже тепер приготовляють відплату в якомусь іншому місці і складають відповідні пляни. Тому Західний світ мусить зрозуміти, що єдина надія на втримання миру в майбутності лежить у розбудові своєї оборони в якнайшвидшому часі і то на тотальні розміри, — остерігає цей обсерватор невдач і перемог у Кореї.

Володимир Савченко

ВІД ВЛАДИВОСТОКА ДО КОРЕЇ

(Фрагмент з часів російсько-японської війни — 1904-1905 р.р.)

3)

Між старшинами Бутирського полку було чимало дотепних і веселих переважно українців, як, наприклад, — Пепескул, Юскевич-Красковський, Кучевський, Костюшенко та інші. Ось поручник Кучевський, високий чорнявий красунь з вусами а ля Вільгельм II оповідає: — одного разу до імператора Наполеона I-го зайшов по службовим справам один з його маршалів. Збираючись виходити разом, маленький на зріст Наполеон хотів дістати згори свою „триуголку"[17]). Угледівши це, маршал підскочив і каже: — Дозвольте ваша імператорська величність дістати, бо я вищий. — Наполеон відповів: — Маршал! Ви не вищий за мене, а довший. — На палубі почувся сміх. Коли це хтось з молоді пустив чутку, ніби командир 6 сотні, капітан Андреєв, найменший на зріст старшина в полку, захворівши на морську хворобу, кричав із своєї каюти аби його рятували, бо вмирає. Згадавши, як він мав виглядати, присутні щиро розсміялись. Але в той мент несподівано вийшов на палубу й сам капітан Андреєв. Молодь перейшла на іншу тему й тільки дехто з старших старшин запитав, як його здоров'я.

Між присутніми на палубі товариством був і підполковник Брюхов, командир III-го батальйона, людина надзвичайної доброти, лицарської вдачі й аматор музики. Між іншим сам чудово грав на роялі. До нього підійшов полковий лікар, який прибув до полку майже на передодні виїзду з Владивостока й ще не був знайомий з підполковником Брюховим. Лікаря звали Жовтобрюхов. Підполковник Брюхов, простягаючи йому руку назвав своє прізвище. Лікар у свою чергу сказав: „Жовтобрюхов". Гадаючи, що лікар не розчув його прізвища, полковник вдруге сказав: — Брюхов. — Молодь перша підмітила цю помилку й почала сміятися. Непорозуміння з'ясувалося. Старшини ще більше розвеселились. Посипалися жарти, як з рукава.

Уночі транспорт „Аргунь" щасливо прибув у затоку Посієт.

Вже при наближенні до Посієта залога його затривожилася, думаючи, чи це не японський корабель підпливає. Гармати в Посієті були напоготові й кожну хвилину могли відкрити вогонь. Незабаром все з'ясувалось, й залога Посієту заспокоїлася.

Полк одержав розпорядження вивантажитися на беріг тільки вранці. Ще довго в ту пам'ятну ніч старшини Бутирського полку гуторили на палубі. В розмовах на різні теми, оповіданнях про пригоди свого життя, нарешті в співах непомітно й швидко пролітав час. Нарешті втома взяла своє й старшинство помалу почало залишати палубу. Залишилися тільки аматори чудових ночей й пішли спати аж удосвіта. На другий день під звуки бравурного маршу полкової оркестри 66-го Бутирського полку ми вивантажилися й рушили похідним порядком до урочища Зайсанівка, де полк мав відпочати й далі рухатися в глибину Кореї, на позицію на р. Тумені. Тому, що решта транспортових пароплавів перебувала ще в Славянці, полк залишився без хліба, бо обози полків були на транспорті „Колима". Йду в єдину тут крамницю по хліб, а мені пропонують чоколаду, бо хліба, мовляв, нема. Купую кілька шматків доброї чоколади, що мусіла заступити мені хліб.

„Грамофон Грамофонович", як завзятий мисливий, улаштувався краще. Довідавшися, що околиці Зайсановки багаті на дичину та маючи мисливську рушницю, він того ж таки дня зі своєю собакою, Дамкою, з породи лягових пішов на полювання. За короткий час настріляв повну ловецьку торбу всякої дичини, переважно фазанів і бекасів. На вечеру джура (денщик) поручника Грузинова зварив пресмачну юшку. Не проспав і я цього гарного сонячного дня. Незабаром після вивантаження пішов оглянути околиці Зайсанівки. Спочатку вийшов на верх найвищої сопки і милувався відтак чудовою панорамою. Навколо все було блакитне: й море, й гори-сопки, й само повітря. Я довший час дивився з верхів'я гори на блакитне море, на якому виднілися корейсько-китайські рибацькі човни-шаланди з білими вітрилами. Синьо-блакитне спокійне море в соняшний день вабило до себе, настроюючи мрійливо. Надивившися досхочу навколо чудовими околицями Зайсанівки, я пішов до моря. Там натрапив на безліч великих чудових морських раковин. Кожна з них напрошувалася на стіл, чи то як попельничка чи яка інша прикраса[18]).

Населення в Кореї переважно тунгузького походження, культура стара, але відстала, віра Конфуція й Будди. Головне місто — Сеул. До 1876 р. в залежності від Китаю, пізніше самостійне королівство; після японсько-китайської війни, від 1895 р. під впливом Японії, а від 1910 р. була колонією Японії. Тепер Корея поділена та в братовбивчій війні, але є надія, що скоро стане об'єднаною і вільною.

Коли порівняти корейців із китайцями, то корейці чистий народ. Літом ходять у білому одязі та круглих широких капелюхах. Подвірря у них чисте, хати — мазанки. Між іншим на власні очі приходилося бачити корейців, що їздили верхи на коровах, це мене дуже здивувало. Бо в нас на Київщині й взагалі на Великій Україні корови мають головне завдання — молоко, а орють волами. Перший раз побачив, що коров вживають до оранння поля, це в 1944 р. на Лемківщині. А в 1945 р. переконався, що й німці (Баварія) вживають до обрібки поля корів.

Одяг у китайців синього кольору. Це страшно брудастий народ. На подвірях і навколо у них смітники, в яких риється велика кількість собак. Китайці і їдять цих звірят.

Від російсько-японської війни (1904-1905) минуло 45 років. Сполучення Росії з Далеким Сходом тепер значно покращало. У той час була тільки однолінійна сибірська залізниця, що тягнулася від Челябінська до Владивостоку на протязі 6.550 км.[19]) Щоб прискорити рух по сибірській залізниці, підчас російсько-японської війни були збудовані вже через кожні 8 верств роз'їзди, щоби можна було розминутися. Крім того було використане Байкальське озеро. Частину ешелонів направляли кругом байкальською залізницею (навколо Байкальського озера), а частину Байкальським озером. Отож, коли Бутирський полк, їдучи на схід, доїхав до озера Байкал, то вантажився, не виходячи з вагонів, просто на великий пароплав „Байкал", а далі знову залізницею. Коли ж повертались у 1907 р. в Европу, то полк їхав весь час залізницею.

Вже перед першою світовою війною сибірська залізниця мала дві колії. До того ж у 1915 р. закінчена амурська залізниця, яка йде вздовж лівого берега Амуру. З появою ж літаків сполучення з Далеким Сходом звичайно без порівняння ще покращало.

Завдяки кращому сполученню з Далеким Сходом, Росія тепер має можливість швидше зосередити там частину свого війська ніж сорок п'ять років тому.

(Кінець)

[17]) Трикутний капелюх.

[18]) У 1907 р., повертаючись з Далекого Сходу, я привіз додому цілий мішок цих роковин. По закінченні в осени 1905 р. російсько-японської війни наша 17. піша европейська дивізія залишилась у Харбіні ще більше року.

[19]) Збудована в 1891—1904 р.

Д-р І. Сидорук.

150-ліття першого видання „Слова о полку Ігореві"

Минуло 150 років від часу, коли найкраща літературна пам'ятка княжої Руси-України, найкраща — не тільки української, але теж усієї слов'янської літератури 12-го століття була вперше надрукована в Москві 1800 р.

Оригінальний твір досить короткий. Зміст його — це опис нещасливого походу Ігоря, князя новгород-сіверського та його брата Всеволода проти половців у 1185 році... Тепер існує вже величезна література про цей твір, написана різними мовами....

В цьому році ввесь культурний світ відзначує роковини т. зв. „едіто прінцепс" (першого видання) „Слова о полку Ігореві". Відзначила його також у межах своїх скромних, еміґраційних можливостей УВАН (Українська Вільна Академія Наук), виданням 7-го числа **„Славістики"** п. з. **В. Чапленко, Мова „Слова о полку Ігореві", Вінніпеґ 1950.**

Праця ця — коротенька, бо всього на 28 сторінок, але дуже оригінальна, цікава та цінна. Проф. Чапленко, добрий філолог і вникливий критик, піддає короткій, але речевій критиці дотеперішній стан дослідів над „Словом" і стверджує, що не дивлячись на обширну літературу про цей твір, ще й досі не вивчено як слід фонетику, морфологію, лексику й синтаксу і так зв. „темні" місця та вислови. Брак хоч би й коротенької загальної характеристики мови „Слова". Вдалу спробу такої характеристики та висвітлення тих „темних" місць подає В. Чапленко.

Дуже корисне і цікаве порівнання повних явищ „Слова" з українською, білоруською та російською мовами, не тільки літературними, але й говорами. На основі цього автор дає незбиті докази, що твір цей написав мешканець Київської або Чернигівської території — отже українець.

„З огляду на це — каже проф. Чапленко — можна перекладаючи „Слово" українською мовою, цілі вислови й звороти залишаючи без змін". Приклад зо „Слова":

„А чи диво ся, братіе, стару (-старому) помолодити?..

Загородите полю ворота своими острыми стрѣлами за землю рускую, за раны Игореви".

Далі зазначує В. Чапленко: „В мові „Слова" відбилося все життя Київської Руси, його економічні, політичні та культурні зв'язки з іншими країнами. В цій мові відбилася також висока книжна культура того часу, зокрема добре знання літератури, написаної староцерковно-слов'янською мовою...

З усього цього ясно, що „Слово" — це пам'ятка передусім київської культури і що вона ближча до українського тієї культури продовження, ніж до російського. Тим то й те, що робили в СССР у зв'язку з 750-річчям „Слова", коли офіційно проголошували його як твір російської культури, було явно безпідставне".

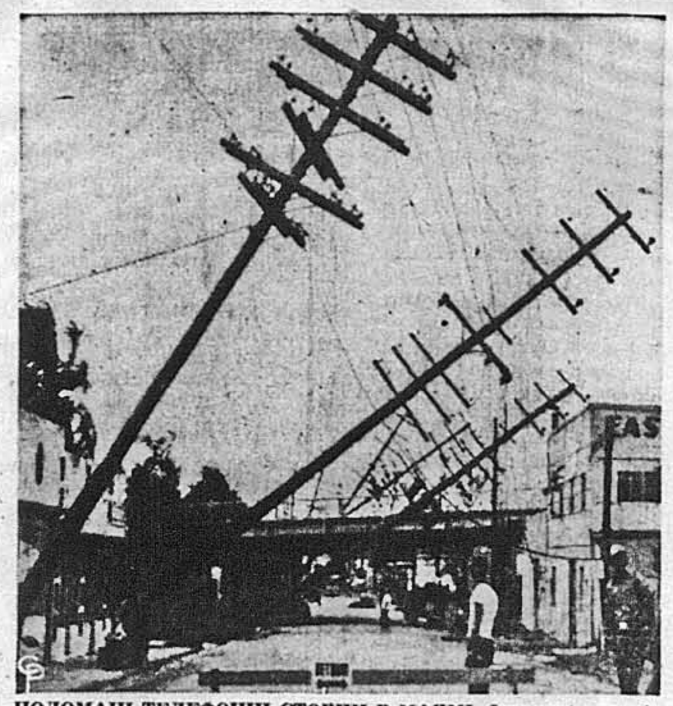
Такий самий погляд про „Слово" висловив ще перед першою світовою війною один із найкращих славістів, поляк А. Брюкнер, професор берлінського університету, коли писав: "Muscovite Russia has only the merit of having preserved what was created in the South between the eleventh and thirteenth centuries" (A Literary History of Russia by A. Brueckner, London & Leipsic 1908, p. 4). Подібне писав і проф. К. Г. Маєр: що „Слово" залишиться гордістю української творчої снаги".

На жаль, є і несумлінні вчені чужинці, які цей твір зачисляють до староросійської літератури, а між ними й один наш землячок - малорос, що всю українську літературну творчість 11—13 століття назвав „Альтруссіше Літератур", шкодячи цим неймовірно українській науці. Треба тільки дивуватись нашим науковим установам як НТШ так і УВАН, яких цей „добродій" є дійсним членом, що вони ту книжку промовчали.

Працю В. Чапленка попереджує добра передмова проф. Я. Рудницького, (де він зупиняється над двома справами: 1. куди, до якої літератури належить „Слово о полку Ігореві"?, 2. Фальсифікат це, чи автентичний пам'ятник із 12. сторіччя?), — а закінчує коротке резюме досліду в англійській мові.

Ця невеличка книжечка — це вже сьома вартісна праця „Інституту Слов'янознавства УВАН" (за редакцією проф. Я. Б. Рудницького), що поставив собі за ціль інформувати науковий світ про проблеми східньої слов'янщини, з української несфальшованої точки зору і здійснює своє нелегке завдання, видаючи „Славістику", про яку — на жаль — українці Америки, не дивлячись на її так доступну ціну (всього 50 кан. центів!), мало знають.

Вступайте в члени У. Н. Союзу

ПОЛОМАНІ ТЕЛЕФОННІ СТОВПИ В МАЯМІ, Фларида, с наслідком найстрашнішого там від 1926 року гураґану, що теж розвалив багато домів та заподіяв загальної шкоди на поверх 4,000,000 дол.

„Одна бомба атомова і вертаємося до Львова"

(Лондон). — Дня 16 вересня відбулося широко заповіджене в польській пресі зібрання поляків східних земель в Вестмінстер Катідрал гол. Основою рефератів і дискусій було питання українських земель, які були окуповані Польщею.

З числа учасників (біля 150 чол.) і їх складу виразно виникало, що претенсії Польщі до західно-українських земель є приватним інтересом людей, які шляхом переселення господарили а цих землях протягом 20 років польського державного новотвору по першій світовій війні.

Другим знаменним фактом є, що учасники зібрання були переважно старші люди високих „титулів", — колишні урядовці, дідичі і інші пануючі „на кресах".

Президія, як і цілість учасників, не виступали як репрезентанти якихось польських політичних бльоків чи урядів, а тільки як окрема організація, яка поставила собі за ціль домагатись різними способами в разі розбиття московської імперії, включити західно-українські землі в склад Польщі.

Реферат ген. Суліка був сухим переказом фактів про ліквідацію польської армії 11 літ тому Німеччиною і Росією як також про ліквідацію „Армії крайовей" після повторної окупації большевиками Польщі. Здається, найбільш емоційним вершком його реферату було підкреслення, що „поляки стратили більше населення від різних українських „побратимцуф", як від обидвох окупантів, що є очевидним неповажним вибриком.

Більш цікавим був реферат Скшипека. Він подав стан польського посідання на українських землях за такими джерелами: 1. Литовського Бюлетена, 2. Груп УПА, які переходять на захід, і 3. совєтської преси.

На підставі цих джерел Скшипек говорив, що поляків, жидів, які були там в 1939 р., на сьогодні лишилось яких 6%. Куди вони ділись? Через центри примусової евакуації перейшло півтора мільйона поляків, виселених в Польщу, жидів зліквідували німці, других півтора мільйона поляків вивезли большевики в часі першої і другої окупації на Сибір. Далі референт ставив питання і намагався дати відповідь „Чи знайдемо тільки сил, щоби опанувати ці терени, які після відступу большевиків „застанемо пустими"?

Оптимістична відповідь референта роз'яснює на хвилину зажурених присутніх: „Польща є перелюднена, тому ми зможемо легко опанувати наново терени „Малопольскі". Напевно повернуть усі ці, які зросли там, які полюбили цю землю".

Про становище західного світу до питання східних границь Польщі доповідав Керсіловський. Він зачав свою промову приказкою: „Одна бомба атомова — і вернемося до Львова" і зразу розбив ілюзії поляків, які в це вірять. Він говорив, що атомова бомба ще не розв'язує питання східних земель. Англія стоїть на становищі збереження лінії Керзона, тому на Англію нема що багато надіятись. Більшу надію дає Америка. Її становище сьогодні ще неясне, бо вона ще в стані миру з Росією. Це зв'язує її з відкриттям плянів відносно Польщі. До цього часу департамент стану Америки, який прослідкував можливості розмежування східних кордонів, опрацював декілька варіянтів, з яких один гідний уваги. За цим варіянтом при Польщі мали б остатися західно-українські землі без воєвідства Тернопільського.

На його думку, ЗДА підуть за проєктом поляків щодо розмежування границь на сході, бо Польща це на сьогодні одинока сила, на яку може опертись Америка в часі війни. Німеччина частинно скомунізована і поділена. Польща ще сьогодні є остоєю проти комунізму і внутрішньо з'єднана. Америка буде числитись з тим, що польський вояк Берута не буде боротися, коли буде знати, що Польща мала б бути щось у величині князівства Варшавського. Так само неґативне становище супроти Америки зайняла б польська еміґрація.

Дискутант Маєвський твердив, що сьогодні, — коли сепаратистичні рухи серед українців і білорусів є сильно скріплені, — є абсурдом думати про творення якоїнебудь федерації. Він також поставив питання, чи Польща буде в силі відібрати від вільних республік литовської і української ці землі, які до 1939 р. належали до Польщі?

Відповідь на те питання дав Скшипек, який сказав, що таких сепаратистичних тенденцій нема в українців в краю, — тільки на еміґрації і що правдоподібно еміґрація не буде мати рішаючого голосу в цьому питанні. Далі він з обуренням зауважив, що ще завчасу говорити про те, бо ні Україна, ні Литва ще не є вільними республіками.

В резолюціях ухвалено:

Визнаємо правні границі Польщі з 1939 р. Правні границі визнані трактатом в Ризі. Неважний трактат Берута з Росією про приєднання західних українських земель до Росії, так як неважним є трактат Рібентроп-Молотов. Відзискані землі на заході не сміють піти в обмін за східні землі. Вкінці апель до всіх політиків і поляків, щоби завсіди висували питання повернення західних українських земель Польщі на перше місце.

(Українська Думка).

Хто підклав бомбу?

(Докінчення зі сторони 2-ої)

Там не довідаєтеся, що в Харківській і Кременчуцькій в'язницях спалено живцем понад 10,000 українських робітників і селян під час відступу москалів з України в 1941 році. Там не знайдете фотографій 480 живцем замурованих у Дрогобичі 1941 р. Нема там ілюстрацій до тисяч незнаних могил у сибірських снігах. За те, в „Питаннях Ленінізму" є слова „наймудрішого" Сталіна: „жить стало лучше, жить стало веселей, товарищи!" Але там нема примітки про те, що ці слова він сказав саме після того, як замучив голодом 7 мільйонів українців. Тих жертв вистачило б, щоб простелити 7 суцільних стежок із трупів чоловіків, жінок і дітей від Москви до Одеси.

Ось хто плянував і здійснив „масове вбивство матерів і дітей"!

Ми не сумніваємося, що коли б сьогодні ви дістали владу, ви б не толерували діпістів так, як вони вас толерують сьогодні, знаючи ваше справді зрадницьке обличчя. Ми не сумніваємося, що ви діяли б у Канаді так, як діють комуністи в Кореї: ви скручували б нам руки дротом і стріляли в потилицю.

Нам добре відома ваша фальш, як добре відомий і суцільно-кривавий шлях ваших учителів з Москви на Україні. Ми власними очима бачили і на власній шкірі відчували, до чого доводить панування комуністичної темної сили, про яку так яскраво в свій час писав Достоєвський і яку покликав до життя Ленін. То ж він, ваш учитель і святий, мумії якого кланяються московські невільники на червоній площі, сказав: „Три чверти людства можуть згинути заради того, щоб четверта частина дістала комунізм". Такою є гола філософія ваших „проґресивних" ідей, а правдивим символом їх є скручені руки і вартові вежі сибірських концентраків.

Сьогодні ви, за наказом Москви, рятуючи залишки своїх позицій серед обдурених вами, розпочали нову провокативну акцію проти ДП. Але вона нас не злякає. Ми далі будемо нести в світ правду про комуністичні злочини, невпинно і рішуче, не зважаючи на будьякі провокації. Бо ми сповнюємо тим моральний обов'язок перед нашим народом і перед нашою новою батьківщиною, яка ще не розпізнала як слід вас — вовків у овечій шкурі. Ви гніваєтесь, ви бризкаєте на нас отруйною слиною наклепів, ви втрачаєте рівновагу і мимохіть показуєте ваші вовчі зуби. Але скручувати вам наші руки не пощастить, бо ми зі зброєю в руках станемо, як один, на барикадах демократії, коли ви спробуєте піднести на неї сталінового ножа.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРҐАНІЗАЦІЙ

СИРАКЮЗ, Н. Й.

Святкування 10-річчя УКК

Відділ Українського Конґресового Комітету в Сиракюз відсвяткував дня 1. жовтня 1950 десяті роковини УКК-ту гідно та торжественно. Репрезентантом Українського Конґресового Комітету Америки з Ню Йорку був на тому святі п. Василь Мудрий. Ще на передодні свята, бо дня 30. вересня відбулося засідання управи відділу УКК-ту в присутності В. Мудрого. На ньому обговорено до подробиць переведення свята на слідуючий день, а крім того вислухано інформаційного реферату делеґата УКК-ту про діяльність та пляни праці на будуче. В свому слові делеґат звернув особливу увагу на працю відділів УКК-ту на місцях серед американського населення.

Дня 1-го жовтня відбулось вечором святкування десятиліття УКК-ту у великій залі Українського Народного Дому. Свято почалось словом голови місцевого відділу п. Івана Пігуляка. Місцевий мішаний хор під проводом п. Заяця Осипа відспівав американський гимн. Потім прийшла концертова частина, на яку зложилось кілька добре відспіваних українських пісень, а в тому і „Боже Великий" Лисенка.

По концертовій частині виголосив довгу промову присвячену Українському Конґресовому Комітетові п. Василь Мудрий. Він звернув увагу не тільки на минулу працю, але особливо підкреслив велику ролю УКК-ту в майбутньому для визвольної української справи і організації боротьби для оборони права українського народу на власне незалежне державне життя.

По ньому промовляли д-р. Заваликут Іван, п. Годжак Микола, д-р. Семчишин Михайло і представник американсько-української молоді п. Копко Юліян по-англійськи. Відповідні резолюції виголосив п. Безкоровайний Микола. Їх прийняли збори одноголосно. Резолюції своїм змістом покриваються в основі із прийнятими на нюйорському святі і тому їх не подаю.

Святочні збори закінчились відспіванням українського національного гимну.

Делеґат УКК-ту В. Мудрий привіз до Українського Народного Фонду збірку в сумі $424 із Сиракюз. Коли зважити, що із тієї місцевости вплинуло до УНФ вже попередньо $1,006, то вийде, що Сиракюз дали досі до Українського Народного Фонду $1,420. Зате їм належить прилюдне признання. Тамошній Відділ УКК-ту рішив до кінця року довести збірку національного датку до суми дві тисячі долярів.

К. Ч.

ГЕН. ОЛЕКСАНДЕР ЗАГРОДСЬКИЙ

один з командирів Армії Української Народної Республіки, що тепер проживає в Ню Йорку, виїхав до Торонта, Канада, де виступить з привітальною промовою на Фестивалі українського танку і пісні, що за почином і під проводм Василя Авраменка відбудеться в Мессей Голл дня 29-го жовтня.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА—ЦЕ СИЛА.

ПІДРИВНА РОБОТА КОМУНІСТІВ В ІТАЛІЙСЬКІЙ АРМІЇ

Рим, 19. жовтня. — Італійський міністер оборони, Рандольфо Пачіярді, заявив вчора в парляменті, що місцева комуністична п'ята колона тепер звертає свою головну увагу на підривну роботу в армії. Доводячи потреби збільшення видатків на оборону, міністер твердив, що комуністи ведуть тепер в армії широку акцію для деморалізації вояків та для викрадання військових таємниць і підготовки саботажів. В доказ того він пред'явив цілий ряд документів, захоплених поліцією при комуністах. Міністер вважає, що ця акція ведеться на виразні інструкції з Москви. Стверджуючи, що мораль італійської армії, не зважаючи на всі ворожі затії, є дуже висока та що Італія мусить дальше скріплювати свою оборону, він домагався на ті цілі додаткових 80,000,000 долярів.

ДОПОВІДІ

„Століття смерти Гоголя" зі вступним словом І. Куровицького про „Перший український водевіль". — 20 жовтня. Літературний Клюб, 101 Евеня А, Ню Йорк, Н. Й.

„Нові течії в біології" — проф. М. Ветухів, заходами УВАН, 22 жовтня, 3 год. пополудні, в УМСА, 224 Е. 47, Ню Йорк, Н. Й.

ПОШУКУВАННЯ

Пошукую шваґра Теодора Соколовського. Замешкав давніше під ч. 309 E. Tremont, Bronx, а тепер десь в Manhattan, N. Y.. Він є середнього росту, около 65 років. Хто про него знає або він сам, голоситись до:
Rev. P. H. DIUK
E. State Hospital, Medical Lake, Wash.

ПОЄДИНОК ЛЕСЮ, з бабкою і дідусем пошукує В. ДУБИНА.
Писати: 7189 W. Grand Avenue
Chicago, Ill.

Дрібні Оголошення

Украдання військових таємниць

КРІС, „ЩО СТРІЛЯЄ НАВКОЛО ВУГЛА"

Франкфурт, 17. жовтня. — Тут почався військовий суд над двома молодими німцями, що намагалися викрасти американську військову таємницю та продати її совєтам. Идеться про дивний кріс, з якого можна стріляти „навколо вугла", бо куля з нього мала б летіти бічним луком. Оборонець підсудних твердить, що обвинувачені впали жертвою одного з численних жартів, що кружляють на ці теми в Німеччині. ного совєтського сателіта.

АМЕРИКА ЗАПЕРЕЧУЄ ПОРОЗУМІННЯ ДЛЯ АНЕКСІЇ ФОРМОЗИ

Вашингтон. — Злучені Держави назвали простою видумкою вісті, подаїні з Москви, наче б між Америкою і Великобританією прийшло до порозуміння в справі анексії Формози, яка ніби то мала б стати „американською колонією". Пресовий референт департаменту стейту, Михайло МкДермонт, оприлюднив заяву секретаря Ачесона з опрокиненням донесень, розголошуваних совєтською агенцією „Тасс", яка покликується на донесення з Гаги. Британський представник у Вашинґтоні заявив від себе, що в совєтськім донесенні нема найменшої правди, наче б то Америка й Англія скасували угоду з Каїра й Потсдаму в справі Формози.

ВЕЛИКІ ПАРТІЇ ПЕРЕСТАЛИ БУТИ КРАЄВИМИ

Шарлотсвил, Ва. — Артур Крок, вашинґтонський кореспондент щоденника Ню Йорк Таймс, у доповіді для студентів права сказав, що демократи й республіканці не є в теперішньому часі краєвими партіями, тільки злипком стейтових організацій і особистостей і то таких різнородних, що часто не можна пізнати до якої партії чи ідеології вони належать. Навіть, коли прийде вже кінцевий обрахунок вибраних кандидатів, не завжди можна сказати, до якої партії вони належать. Так напр. демократи виходять з двох великих груп. Одна з них підтримує адміністрацію, друга ставиться критично до адміністрації і до її демократично - робітничих домагань. Цю останню представляють південні конґресмени. Між республіканцями є чотири або п'ять неправильних груп в сенаті, а ще більше в палаті репрезентантів, які признають партію при організації комісій, одначе голосують з партією Трумана.

БОМБУ В ТОРОНТО ПІДЛОЖИЛИ САМІ БОЛЬШЕВИКИ, ДУМКА УКРАЇНСЬКОЇ ГАЗЕТИ

„У неділю, 8 жовтня, в год. 9.30 ввечорі, стався вибух в комуністичній домівці — 300 Беторст Стріт, у Торонто. Девять осіб, серед яких є діти, були ушкоджені й негайно відвезені до шпиталю. У місцевій щоденній пресі подані різні версії і здогади про спричинників цього терористичного акту. Звіти репортерів і, основані на заявах самих комуністів, які в один голос твердять, що бомбу підклали ДП та члени Української Дивізії, хоч жаден член дивізії не приїхав ще до Канади. Одностайність і подібність у формуванні тверджень ...наводять на думку, що ці обвинувальні твердження мають познаки попередньої дресури, тобто є старші від вибуху бомби. На зібранні в большевицькім домі не явився ніхто з головачів. Та чомусь та бомба була покладена на вікні, а не вмурована. Незалежно від того, які будуть висліди поліційного слідства, ми схильні припускати, що ця подія з бомбою є провокативним актом самих комуністів і на розпорядження „свише". Ціль: перешкодити спровадженню членів Української Дивізії і умотивувати свої радикальніші заходи (з терором включно), марево мучеництва і поборювання терору" („Наш вік" Торонто). — („У.Щ.В." з Ню Йорку змісця заявили, що бомбу підложили „українські фашисти", не подаючи нікого з них по імені ані не подаючи джерел, звідки вони це знають. Теж не подають ніякої української організації в Канаді, яка визнавала б фашистівську ідею).

ПІОНҐЯНҐ — МЕРТВЕ МІСТО

На фронті біля Пйонґянґ, 19. жовтня. — Повітряна розвідка, що невпинно кружляє над комуністичною столицею Пйонґянґ, оточеною вже з 3-ох боків аліянтськими військами, стверджує, — що вона виглядає цілком на мертве місто, в якому немає ні сліду життя. Тільки з півдня і зі сходу доноситься приглушений відгомін стрілів, тоді як в північному напрямку час до часу поспішно виїздять валки ворожих військ. Зі зізнань полонених відомо, що це під охороною війська втікають останні ще комуністичні лідери, щоб вихопитись з рук справедливости за поповнені ними воєнні злочини та під охороною своїх майстрів з Москви продовжувати десь в Манджурії снувати свої божевільні пляни на завоювання світу.

Нові іміґранти

Українці, що приїжджають старанням ЗУАДКомітету до Ню Йорку дня 24-го жовтня:

Бедзіс Ярослав, Михайло, Анастазія, Анна; Дудич Анна, Данєла; Гейниш Мирослав, Євгенія, Ростислав; Гриб Микола, Карачевець Борис, Ніна; Криворучишак Григорій, Юлія, Ірина; Куліковський Микола; Лукаш Яків; Лукаш Олександер, Наталія, Іван, Олена, Віра, Ніна, Марія, Ольга; Менціньский Орест, Святослава, Юрій; Михайленко Степан, Катерина, Осипа, Анна, Стефанія; Павлюк Іван, Анна, Марія, Орест; Прокопюк Іван, Домка, Михайло, Степан; Розновський Олександер; Руденко Федір, Кляра, Наталія; Сенедзюк Олекса, Катерина, Василь; Шашльо Андрій, Галина; Сідорович Юрій, Євгенія, Андрій, Марія; Телеш Андрій, Ольга, Валентина, Віра; Телеш Агафія; Зелез Володимир, Ярослава, Зоріана; Зінченко Іван, Павлина, Олександер; Деган Марія, Ярослав; Ґелевська Ольга; Ґелоперова Мотря, Коновченко Григорій, Ольга; Коваленко Андрій, Єлисавета, Василь; Лихоліт Юрій; Нанюк Петро; Новіченко Степан; Шуга Савик, Марія; Скляр Галина; Соломаха Петро; Коваленко Микола, Анна, Левко; Бистрицький Сергій.

Приїжджають до Ню Йорку 22-го жовтня:

Брезіцький Микола, Кравец Дмитро; Маличкович Станислав, Степанія, Іван, Галина; Зубенко Ярослав, Надія, Богдан.

● **Померла у віці 95 років,** залишаючи 157 потомків, пані Мері Елизабет Филипс з Ервин, у стейті Теннесі. Вона вийшла замуж, коли мала 14 років життя.

● **Герберт Гувер,** колишній президент ЗДА, взиває всіх американців явитися до голосування при виборах 7. листопада. Він вимагає від громадян виконування обов'язків в такому часі, коли американські вояки вмирають за демократичний лад.

● **Бракує робітників** при збиранні яблук у стейті Ню Йорк. Цьогорічне велике „жниво" може потерпіти втрати внаслідок того.

З А К Л И К
у справі відсвяткування Листопадового Зриву

Український Конгресовий Комітет Америки пригадує постанову про потребу достойного відсвяткування Свята Листопадового Зриву і закликає всі українські громади, зокрема Філії та Відділи УККА, щоби влаштували відповідні імпрези в першу або другу неділю в листопаді.

В місцевостях, де в ці неділі не було можна дістати відповідної залі, лишається ще третя неділя, як останній речинець.

Свята Листопадового Зриву мають послужити й цього року доброю нагодою для належної оцінки історичних подій на українських землях в рр. 1917-18., для підкреслення ваги спротиву української нації на рідних землях та її членів по цілому світі, супроти поневолення московсько-большевицької окупації, для духової мобілізації українського суспільства на підтримку українських визвольних змагань, а зокрема для складання Національного Датку.

Врешті зазначує УККА, що чистий прибуток із імпрез, які влаштовані як національні свята, належить до Українського Народного Фонду, для забезпечення сильної матеріяльної бази на підтримку визвольних змагань.

Український Конгресовий Комітет Америки

Складайте Національний Даток і шліть на таку адресу:
Ukrainian Congress Committee of America, P. O. Box 721, Church St. Annex, New York 7, N. Y.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

НАДІСЛАНІ СТАТТІ, СПОГАДИ, КРИТИЧНІ ЗАВВАГИ і т. п. містимо по черзі. Тільки те, що є дуже актуальним і не може бути відложеним, друкуємо зараз. Замало місця в газеті. Це одинока причина проволок. Довші речі, що відносяться головно до минулого, мусять нераз ждати місяцями, заки прийде їх черга. На короткі статті, зв'язані з нашим сучасним життям та нашими тут завданнями, завжди є місце.

БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЗНАЧИТЬ НАЛЕЖАТИ ДО ТАКОЇ ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ, ЩО ПОБУДОВАНА НА ПЕВНИХ, ТВЕРДИХ СОЛІДНИХ ОСНОВАХ.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ. — Три-квартальні збори Тов. Запорозька Січ, від. 206, відбудуться в неділю, 22. жовтня, в парохіяльній залі при 74 Геррис Еве., точно в год. 1:00 попол. Просимо всіх членів прибути на ці збори, бо є важні справи до обговорення. Будуть звіти уряду і контролі за минулий квартал. — І. Околіта, предс.; І. Кокольський, секр.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ. — Три-квартальні збори Тов. Запорізька Січ, від. 234, відбудуться в суботу, 21. жовтня, в год. 7:30 ввечорі в залі Укр. Нар. Дому при 214-216 Fulton St., Elizabeth, N. J. Проситься всіх членів прибути на ці збори на означений час, бо є важні справи до полагодження. Буде звіт з балю, а теж урядники і контрольна комісія здадуть фінансовий звіт з приходів і розходів за третій квартал. — П. Сташко, предс.; В. Федин, кас.; С. Могила, секр.

САВТПОРТ, КОНН. — Тов. ім. Т. Шевченка, від. 84, подає до відома всім членицям і членам, старшим і молодшим, а головно новим членам, що трикварталььні збори відбудуться в неділю, 22. жовтня, точно в год. 4-тій попол., в залі У. Н. Дому під ч. 279 Кінґс Гайвей Вест. Проситься всіх прибути на час і заплатити свої місячні вкладки та полагодити справи, які будуть на денім порядку. — Уряд.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Місячні збори Бр. св. Юрія, від. 239, відбудуться в суботу, 21. жовтня, точно в год. 8. ввечорі. Біжучі справи буде полагоджувати секретар вже від год. 6:30. Тому, що маємо багато справ до вирішення, прохаємо усіх членів прийти на збори. — Уряд.

П О Д Я К А.

З нагоди трагічної смерти мого найдорожчого мужа, бл. п. **Василя Курія,** висловлюю щиросердечну подяку всім його друзям з Ню Йорку і околиць, Новим Еміґрантам в Perth Amboy, членам СІЧ-и і всім знакомим, які прибули так численно, щоби віддати останню услугу Покійному.

Оставшася в глибокому жалі
ДРУЖИНА.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 8. жовтня 1950 р. помер у 65 році життя
ІВАН МАЛИНСЬКИЙ,
член від. 81 У. Н. Союзу в Куртіс Бей, Мд.

Покійний родився в селі Залатники, повіт Підгайці, Галичина. До Союзу вступив у 1920 р. Полишив у смутку жінку Анастазію, 10 дітей, 3 зяті, одну невістку і 3 внуки.

Похорон відбувся з дому жалоби при участи родини, членів і знайомих до церкви св. Афтаназія, а відтак на цвинтар св. Хреста. — В. Й. П.!

А. Блауцяк, секр.

ТАРЗАН, ч. 2454. Бунтарі при владі.

Тарзан сховався в рятунковій лодці і вижидав, що дальше буде.

Ранком малий вантажний кораблик поплив на филях відпливу... одначе не в напрямі до Леополдвилу.

А на березі Ренді й Діяна, пробудившися зі сну, роздумували над успіхом Тарзана при висліджуванні Великого Луї...

...не знаючи що саме тоді ловець і ловлений їхали в напрямі до них.